

Rolnummers 1008 en 1026
Arrest nr. 5/97 van 19 februari 1997

A R R E S T

In zake : de vorderingen tot schorsing van de artikelen 2 en 8 van de wet van 10 juli 1996 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters M. Melchior en L. De Grève, en de rechters H. Boel, L. François, G. De Baets, H. Coremans en R. Henneuse, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp van de vorderingen tot schorsing*

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 20 november 1996 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 22 november 1996, hebben de v.z.w. Association des ressortissants guinéens de Belgique, met maatschappelijke zetel te 4000 Luik, rue Saint-Remacle 19, de v.z.w. Solidarité africaine en mission, met maatschappelijke zetel te 4000 Luik, rue Saint-Gilles 257, de v.z.w. Point d'appui, met maatschappelijke zetel te 4000 Luik, avenue des Platanes 41, A. Malungila, T. Mpata Pedro Afonso en O. Lima, die keuze van woonplaats hebben gedaan te 4430 Ans, rue Walthère Jamar 105, een vordering tot schorsing ingesteld van de artikelen 2 en 8 van de wet van 10 juli 1996 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 5 oktober 1996).

Die zaak is ingeschreven op de rol van het Hof onder het nummer 1008.

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 11 december 1996 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 12 december 1996, heeft M. Malek Mohammadi, die keuze van woonplaats heeft gedaan te 4430 Ans, rue Walthère Jamar 105, een identieke vordering tot schorsing ingesteld.

Die zaak is ingeschreven op de rol van het Hof onder het nummer 1026.

Bij dezelfde verzoekschriften vorderen de voornoemde verzoekende partijen eveneens de vernietiging van dezelfde wettelijke bepalingen.

II. *De rechtspleging*

Bij beschikkingen van 22 november 1996 en 12 december 1996 heeft de voorzitter in functie de rechters van de respectieve zetels aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

Bij beschikking van 26 november 1996 heeft de voorzitter in functie de zetel in de zaak met rolnummer 1008 aangevuld met rechter H. Coremans.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Bij beschikking van 17 december 1996 heeft het Hof in voltallige zitting de zaken samengevoegd.

Bij beschikking van dezelfde dag heeft het Hof de dag van de terechtzitting bepaald op 16 januari 1997.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de in artikel 76 van de organieke wet vermelde overheden evenals aan de verzoekers en hun advocaat bij op 17 december 1996 ter post aangetekende brieven; bij dezelfde brieven is kennisgegeven van de beschikking tot samenvoeging.

Memories van tussenkomst zijn ingediend door :

- A. Eeke Ileodeonga en zijn echtgenote Mbala Nganga Shaguy, beiden verblijvende te 4040 Herstal, rue Hayeneux 108, C. Iba M'Pwata, verblijvende te 4000 Luik, rue Saint-Laurent 26, Diallo Ibrahima, verblijvende te 4100 Seraing, rue Ferrer 135, Aboubacar Keita, verblijvende te 4040 Herstal, rue Saint-Lambert 34, en Amadou Kenda Diallo, verblijvende te 2000 Antwerpen, Biekorfstraat 54, die allen keuze van woonplaats hebben gedaan te 4430 Ans, rue Walthère Jamar 105, bij op 6 januari 1997 ter post aangetekende brief;

- J. Berten, advocaat, wonende te 4430 Ans, rue Walthère Jamar 105, bij op 9 januari 1997 ter post aangetekende brief;

- J. Imarenkhue, die keuze van woonplaats heeft gedaan te 1180 Brussel, Brugmannlaan 451, bij op 13 januari 1997 ter post aangetekende brief;

- Th. Soetaert, advocaat, die keuze van woonplaats heeft gedaan te 1180 Brussel, Brugmannlaan 451, bij op 13 januari 1997 ter post aangetekende brief.

Op de openbare terechtzitting van 16 januari 1997 :

- zijn verschenen :

. Mr. J. Berten, advocaat bij de balie te Luik, voor de verzoekende partijen en voor de tussenkomende partijen A. Eeke Ileodeonga en anderen en Th. Soetaert;

. Mr. Th. Soetaert, advocaat bij de balie te Brussel, voor de tussenkomende partij J. Imarenkhue;

. Mr. G.-H. Beauthier, advocaat bij de balie te Brussel, voor J. Berten;

. Mr. P. Legros, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Ministerraad;

- hebben de rechters-verslaggevers R. Henneuse en H. Coremans verslag uitgebracht;

- zijn de voornoemde advocaten gehoord;

- zijn de zaken in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *In rechte*

- A -

Wat betreft het belang

Zaak met rolnummer 1008

A.1.1. Het maatschappelijk doel van de drie verzoekende verenigingen zonder winstoogmerk wordt geraakt door bepalingen die tot gevolg hebben dat zij de kandidaat-vluchtelingen het recht op een vrije keuze van de taal van de procedure doen verliezen, wanneer zij bovendien wensen te worden geholpen door een tolk.

A.1.2. Wat A.C. Malungila betreft, hij heeft onlangs van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een formulier gekregen waarin hem wordt gevraagd of hij wenst te worden geholpen door een tolk, wat een verandering van taal in het onderzoek van de procedure laat vermoeden, terwijl de verzoeker, die Franstalig is, bijgevolg wenst dat de procedure in die taal wordt voortgezet.

Wat T. Mpata Pedro Afonso betreft, zij heeft, aangezien zij in het Waalse Gewest verblijft, er belang bij het Frans als taal van de procedure te kiezen, vermits het opleggen van het Nederlands immers onder meer de keuze van een Nederlandstalige raadsman en bijkomende kosten met zich meebrengt.

Wat ten slotte O. Lima betreft, aan wie het statuut van vluchteling werd geweigerd, hij wenst dat het vervolg van de procedure - zijn beroep voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen - wordt voortgezet in dezelfde taal, namelijk het Frans; uit vrees daarentegen dat met toepassing van de betwiste bepalingen het Nederlands wordt gekozen, heeft hij niet om de hulp van een tolk gevraagd.

Zaak met rolnummer 1026

A.2. M. Malek Mohammadi werd de hoedanigheid van vluchteling geweigerd na afloop van een procedure die, met de bijstand van een tolk, in het Frans is gevoerd. Nadat hij tegen die weigering een in het Frans opgesteld beroep had ingediend, is dat beroep, met toepassing van de betwiste bepalingen, voor de Vaste Beroepscommissie (in het Nederlands) vastgesteld. Daaruit volgt dat de leden van die Commissie, die in rechte niet gehouden zijn de Franse taal te kennen, enkel over een in het Frans opgesteld dossier zullen beschikken, met het risico dat die zaak, wegens een niet ernstig en betwistbaar onderzoek, op een beslissing tot verwerping van het beroep uitloopt.

De middelen aangevoerd ter staving van de verzoekschriften (zaken met rolnummers 1008 en 1026)

A.3. Een eerste middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 2, 4 en 127 van de Grondwet, doordat, terwijl België drie «taalgemeenschappen» omvat, de onderdanen die in het Duitstalig gebied verblijven of daaruit afkomstig zijn, niet het recht hebben zich in het Duits uit te drukken, een taal die nochtans een landstaal is.

A.4. Een tweede middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet. Artikel 41 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich bedienen; de betwiste bepalingen hebben dus tot gevolg dat zij de asielzoekers discrimineren ten aanzien van de Belgische burgers en ten aanzien van de in België gevestigde vreemdelingen, jemens wie de administratie de taal moet gebruiken waarin de aanvraag of de inleidende akte is ingediend.

A.5. Het derde middel is eveneens afgeleid uit de schending van de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet. In zoverre de betwiste bepalingen de mogelijkheid afschaffen om afzonderlijk beroep in te dienen voor de Raad van State tegen beslissingen waarbij de taalrol wordt vastgesteld waarin de aanvraag zal worden behandeld, voeren zij een onverantwoorde discriminatie in. De vaststelling van de taal van de procedure vormt immers een administratieve beslissing met rechtstreekse gevolgen voor het verdere verloop van de procedure; de asielzoeker verliest namelijk de mogelijkheid om de wijze te controleren waarop zijn verklaringen worden vertaald in een taal die hij niet kent. Bijgevolg moet een schorsend beroep kunnen worden ingediend binnen de termijnen die de dringende noodzaak gebiedt, zodat de asielzoeker in de beste omstandigheden kan worden gehoord.

Het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Zaak met rolnummer 1008

A.6. Wat betreft de uiteenzetting van de feiten en het risico van een moeilijk het herstellen ernstig nadeel die ter staving van de vordering tot schorsing worden aangevoerd, wordt in het verzoekschrift uiteengezet dat :

« [...] de Commissaris-generaal [...] begonnen is met het toepassen van de in artikel 8 bedoelde overgangsmaatregelen, waarbij aan de asielzoekers, wier aanvraag tot nu toe in het Frans werd ingediend en onderzocht, wordt gevraagd of zij erbij blijven om de hulp van een tolk te vragen. Dat die vraag [...] laat voorspellen dat, indien de aanvragers zich nog steeds wensen te laten bijstaan door een tolk, de proceduretaal zal worden gewijzigd en de procedure in het Nederlands zal worden beëindigd, terwijl sinds het begin de procedure in de Franse taal is gevoerd.

[...] de Vaste Commissie voortaan de regel heeft toegepast waarbij voor de in de Franse taal ingediende aanvragen waarin de keuze van de Franse taal wordt gespecificeerd met verzoek om hulp van een tolk, het Nederlands als proceduretaal wordt vastgesteld.

[...] men zich er voortaan rekenschap van kan geven dat niet alleen willekeur bij de keuze van de taal de regel zal zijn, maar meer nog, de meeste aanvragen in het Nederlands zullen worden behandeld om het evenwicht in de dienst te herstellen, waarbij de regel systematisch in één enkele richting wordt toegepast.

[...] aangezien de toepassing van de wet een ernstige hindernis betekent voor de rechten van de verdediging, waarbij in feite de asielzoekers wordt verboden hun verdediging te voeren met de hulp van de raadsman die ze vrij hebben gekozen en die niet noodzakelijkerwijze perfect tweetalig is (in ieder geval niet tweetalig Frans-Nederlands). »

Zaak met rolnummer 1026

A.7. In bewoordingen die analoog zijn met die van het in de zaak met rolnummer 1008 ingediende verzoekschrift, zet de verzoeker uiteen :

« [...] dat de Vaste Beroepscommissie voortaan begonnen is met het toepassen van de in artikel 8 bedoelde overgangsmaatregelen, waarbij de beroepen die worden ingesteld in de Franse taal, maar door asielzoekers die om de hulp van een tolk verzoeken, zoals uitdrukkelijk bepaald in het Verdrag van Genève, en wier aanvraag tot nu toe in de Franse taal was ingediend en onderzocht, voor de Vaste Beroepscommissie [in het Nederlands] worden vastgesteld.

[...] dat men zich er voortaan rekenschap van kan geven dat niet alleen willekeur bij de keuze van de taal de regel zal zijn, maar meer nog, de meeste aanvragen in het Nederlands zullen worden behandeld om het evenwicht in de dienst te herstellen, waarbij de regel systematisch in één enkele richting wordt toegepast.

[...] dat bijgevolg de wet van 10 juli 1966 [lees : 1996] dient te worden geschorst, in afwachting van een beslissing ten gronde voor het (de) beroep(en) tot vernietiging, aangezien de toepassing van de wet een ernstige hindernis betekent voor de rechten van de verdediging, waarbij in feite de asielzoekers wordt verboden hun verdediging voort te zetten met de hulp van de raadsman die ze vrij hebben gekozen en die niet noodzakelijkerwijze perfect tweetalig is (in ieder geval niet tweetalig Frans-Nederlands). Dat het nadeel ernstig en zeker is. »

Memorie van tussenkomen neergelegd door Eeke Ileodeonga en anderen

A.8. De zes tussenkomenende partijen zijn particulieren van Zairese of Guinese nationaliteit en hebben allen een asielaanvraag ingediend; overeenkomstig hun wens, werden die aanvragen in het Frans behandeld en beslecht.

Aangezien het statuut van vluchteling hun echter geweigerd werd, hebben zij een beroep ingesteld voor de Vaste Beroepscommissie waarbij zij uitdrukkelijk preciseerden dat zij verzoeken om het gebruik van het Frans als taal van de procedure en dat zij geen beroep doen op een tolk : desalniettemin hebben de eerste voorzitters van de Vaste Commissie hun beroepen voor een Nederlandstalige kamer vastgesteld.

Die vaststellingen tonen aan dat er een duidelijke wil bestaat om procedures van de Franse taalrol naar de

Nederlandse taalrol te verschuiven en dus een bepaalde interpretatie van artikel 8, § 2, derde lid, van de wet van 10 juli 1996 door te drukken.

Memories van tussenkomst neergelegd door Mr. Berten en Mr. Soetaert

A.9. De vaststelling, voor Nederlandstalige kamers van de Vaste Beroepscommissie, van beroepen ingesteld in het Frans, waarbij is gevraagd om het gebruik van het Frans als taal van de procedure, maar zonder te vermelden dat aan de bijstand van een tolk wordt verzaakt, belet die tussenkomende partijen, in hun hoedanigheid van advocaat, de verdediging van hun cliënten waar te nemen en hun werk te verrichten.

Memorie van tussenkomst neergelegd door J. Imarenkhue

A.10. De vaststelling van zijn beroep, op grond van de bijstand van een tolk, voor een Nederlandstalige kamer van de Vaste Beroepscommissie impliceert, enerzijds, dat zijn Franstalige raadsman van zijn opdracht wordt ontheven en heeft, anderzijds, geleid tot een beslissing van niet-ontvankelijkheid bij gebreke van motivering van het beroep, uitgesproken door de voormelde Nederlandstalige kamer, in tegenstelling tot de rechtspraak van de Franstalige kamers ter zake.

- B -

De in het geding zijnde bepalingen

B.1. De wet van 10 juli 1996 wijzigt, zoals het opschrift ervan aangeeft, de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, door, naar gelang van het geval, die wet aan te vullen of sommige bepalingen ervan te vervangen.

De vorderingen tot schorsing hebben betrekking op de artikelen 2 en 8 van de wet van 10 juli 1996.

Artikel 2 voegt in de wet van 15 december 1980 een artikel 51/4 in, dat luidt als volgt :

« § 1. Het onderzoek van de in de artikelen 50 en 51 bedoelde verklaring of aanvraag geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

§ 2. De vreemdeling, bedoeld in de artikelen 50 of 51, dient onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van de in de vorige paragraaf bedoelde aanvraag de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

§ 3. In de eventuele daaropvolgende procedures voor de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen en voor de Raad van State wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald.

Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing. »

Artikel 8 van de wet van 10 juli 1996 voorziet zijnerzijds in overgangsbepalingen, die als volgt luiden :

« § 1. Vanaf haar inwerkingtreding is deze wet van toepassing op alle bij haar bepalingen bedoelde toestanden.

§ 2. Artikel 2 van deze wet is evenwel niet van toepassing op de aanvragen tot erkenning van de status van vluchteling ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet.

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of een van zijn adjuncten kan de vreemdeling die de verklaring of de aanvraag bedoeld in de artikelen 50 en 51 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft afgelegd vóór de inwerkingtreding van onderhavige wet, vragen of hij de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling verklaart geen hulp van een tolk nodig te hebben, kan hij het Nederlands of het Frans als taal van het onderzoek kiezen. Reageert hij niet binnen een termijn van een maand op de vraag of hij de hulp van een tolk nodig heeft of verklaart hij de hulp van een tolk nodig te hebben, dan kan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of een van zijn adjuncten vrij de taal van het onderzoek bepalen. Deze beslissing is niet vatbaar voor enig afzonderlijk beroep.

De vreemdeling die de verklaring of de aanvraag bedoeld in de artikelen 50 en 51 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft afgelegd vóór de inwerkingtreding van deze wet, geeft in zijn verzoekschrift waarbij het beroep wordt ingesteld bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, onherroepelijk aan of hij de hulp van een tolk nodig heeft. Indien de vreemdeling verklaart geen hulp van een tolk nodig te hebben, kan hij het Nederlands of het Frans als taal van de rechtspleging kiezen. Kiest hij niet voor een van deze talen of verklaart hij de hulp van een tolk nodig te hebben, dan bepalen de eerste voorzitters gezamenlijk de taal van de rechtspleging. Deze beslissing is niet vatbaar voor enig afzonderlijk beroep. »

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Wat betreft de v.z.w. Solidarité africaine en mission

B.2. Niettegenstaande het desbetreffende verzoek uitgaande van de diensten van de griffie, heeft de v.z.w. Solidarité africaine en mission geen afschrift overgelegd van de beslissing die haar bevoegd orgaan zou hebben genomen om het beroep tot vernietiging en de vordering tot schorsing in te stellen; bijgevolg is de vordering tot schorsing onontvankelijk.

Wat betreft de andere verzoekende partijen en de tussenkomende partijen

B.3. Uit het beperkte onderzoek van de ontvankelijkheid van de beroepen tot vernietiging waartoe het Hof in het kader van de vorderingen tot schorsing is kunnen overgaan, blijkt niet dat de door die partijen ingestelde beroepen tot vernietiging - en bijgevolg hun vorderingen tot schorsing - onontvankelijk moeten worden geacht.

Op dezelfde wijze kan aan de hand van het beperkte onderzoek waartoe het Hof is kunnen overgaan in verband met de vorderingen tot tussenkomst, ervan worden uitgegaan dat die vorderingen ontvankelijk zijn in het kader van de vorderingen tot schorsing.

Ten aanzien van de vorderingen tot schorsing

B.4. Naar luid van artikel 20, 1°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof dient aan twee grondvoorwaarden te zijn voldaan opdat tot schorsing kan worden besloten :

- de middelen die worden aangevoerd moeten ernstig zijn;
- de onmiddellijke uitvoering van de bestreden maatregel moet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen berokkenen.

Daar de twee voorwaarden cumulatief zijn, leidt de vaststelling dat één van die voorwaarden niet is vervuld tot verwerping van de vordering tot schorsing.

Ten aanzien van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

B.5.1. De verzoekende partijen in de zaak met rolnummer 1008 zetten het ernstig nadeel dat uit de door hen betwiste bepalingen zou voortvloeien als volgt uiteen :

« [...] de Commissaris-generaal voortaan begonnen is met het toepassen van de in artikel 8 bedoelde overgangsmatregelen, waarbij aan de asielzoekers, wier aanvraag tot nu toe in het Frans werd ingediend en onderzocht, wordt gevraagd of zij erbij blijven om de hulp van een tolk te vragen. Dat die vraag, per aangetekende brief, laat voorspellen dat, indien de aanvragers zich nog steeds wensen te laten bijstaan door een tolk, de proceduretaal zal worden gewijzigd en de procedure in het Nederlands zal worden beëindigd, terwijl sinds het begin de procedure in de Franse taal is gevoerd.

[...] de Vaste Commissie voortaan de regel heeft toegepast waarbij voor de in de Franse taal ingediende aanvragen waarin de keuze van de Franse taal wordt gespecificeerd met verzoek om hulp van een tolk, het Nederlands als proceduretaal wordt vastgesteld.

[...] men zich er voortaan rekenschap van kan geven dat niet alleen willekeur bij de keuze van de taal de regel zal zijn, maar meer nog, de meeste aanvragen in het Nederlands zullen worden behandeld om het evenwicht in de dienst te herstellen, waarbij de regel systematisch in één enkele richting wordt toegepast.

[...] bijgevolg de wet van 10 juli 1966 [lees : 1996] dient te worden geschorst [...], aangezien de toepassing van de wet een ernstige hindernis betekent voor de rechten van de verdediging, waarbij in feite de asielzoekers wordt verboden hun verdediging te voeren met de hulp van de raadsman die ze vrij hebben gekozen en die niet noodzakelijkerwijze perfect tweetalig is (in ieder geval niet tweetalig Frans-Nederlands). [...] »

B.5.2. De verzoekende partij in de zaak met rolnummer 1026 zet wat haar betreft het ernstig nadeel dat uit de artikelen 2 en 8 van de wet van 10 juli 1996 zou voortvloeien als volgt uiteen :

« [...] dat de Vaste Beroepscommissie voortaan begonnen is met het toepassen van de in artikel 8 bedoelde overgangsmatregelen, waarbij de beroepen die worden ingesteld in de Franse taal, maar door asielzoekers die om de hulp van een tolk verzoeken, zoals uitdrukkelijk bepaald in het Verdrag van Genève, en wier aanvraag tot nog toe in de Franse taal was ingediend en onderzocht, voor de Vaste Beroepscommissie [in het Nederlands] worden vastgesteld.

[...] dat men zich er voortaan rekenschap van kan geven dat niet alleen willekeur bij de keuze van de taal de regel zal zijn, maar meer nog, de meeste aanvragen in het Nederlands zullen worden

behandeld om het evenwicht in de dienst te herstellen, waarbij de regel systematisch in één enkele richting wordt toegepast.

[...] dat bijgevolg de wet van 10 juli 1966 [lees : 1996] dient te worden geschorst, in afwachting van een beslissing ten gronde voor het (de) beroep(en) tot vernietiging, aangezien de toepassing van de wet een ernstige hindernis betekent voor de rechten van de verdediging, waarbij in feite de asielzoekers wordt verboden hun verdediging voort te zetten met de hulp van de raadsman die ze vrij hebben gekozen en die niet noodzakelijkerwijze perfect tweetalig is (in ieder geval niet tweetalig Frans-Nederlands). Dat het nadeel ernstig en zeker is. »

B.6. In zoverre het in B.5.1 beschreven nadeel wordt aangevoerd door de v.z.w. Association des ressortissants guinéens de Belgique en de v.z.w. Point d'appui, kan het niet worden beschouwd als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 20 van de bijzondere wet. Het nadeel dat die verenigingen als dusdanig ondergaan, is immers een louter moreel nadeel dat voortvloeit uit de aanneming van wetsbepalingen die de beginselen raken waarvan de verdediging hun maatschappelijk doel vormt; het is bovendien niet moeilijk te herstellen vermits het met de vernietiging van de bestreden bepalingen zou verdwijnen.

B.7.1. Door in artikel 22 van de bijzondere wet te preciseren dat de vordering een uiteenzetting van de feiten bevat waaruit moet blijken dat de onmiddellijke toepassing van de bestreden norm een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, heeft de wetgever de bewijsvoering van het risico van een nadeel en van het belang ervan geëist.

B.7.2. De artikelen 2 en 8 van de wet van 10 juli 1996 staan de overheden die erin worden aangewezen toe zelf de taal van de procedure te bepalen wanneer de asielzoeker om de hulp van een tolk heeft verzocht of niet uitdrukkelijk het Frans of het Nederlands heeft gekozen.

B.8. Het Hof wijst erop dat de betwiste bepalingen niet raken aan het recht, voor de asielzoekers, om uitdrukkelijk het Frans of het Nederlands als taal van de procedure te kiezen; het risico van een nadeel dat de verzoekende partijen aanvoeren, zou zich bijgevolg beperken tot die asielzoekers welke om de hulp van een tolk verzoeken.

Op grond van het verzoek om hulp van een tolk kan worden aangenomen dat de asielzoeker zelf van mening is dat hij van het Frans of het Nederlands slechts hooguit een onvoldoende kennis heeft : daaruit volgt dat het feit dat hij, vanwege de in het geding zijnde bepalingen, de betrouwbaarheid van de vertalingen naar of uit één van de twee vermelde talen die zijn voorkeur zou

genieten, niet langer kan controleren, niet kan worden beschouwd als een ernstig nadeel, aangezien hij van die taal, volgens zijn eigen beoordeling, slechts een onvolmaakte kennis heeft.

B.9. Wat ten slotte het risico van een nadeel betreft dat zou voortvloeien uit de toewijzing - met toepassing van artikel 8, § 2, vierde lid, van de bestreden wet - aan Nederlandstalige kamers van de Vaste Commissie, van beroepen die zijn ingesteld tegen beslissingen uitgesproken na afloop van een in het Frans gevoerde procedure, dient te worden opgemerkt dat dit risico van een nadeel slechts schijnbaar is.

Het Hof doet immers opmerken dat, luidens artikel 57/20 van de voormelde wet van 15 december 1980 op de vreemdelingen, de procedure voor de Vaste Beroepscommissie een mondelinge procedure is : de kandidaat-vluchteling kan aldus, in ieder geval, elk element dat hij opportuun acht ter kennis brengen van dat rechtscollege, met inbegrip van die elementen welke werden aangevoerd in het raam van de procedure waartegen hij beroep instelt en die aan het desbetreffende administratieve dossier werden toegevoegd.

B.10. De verzoekende partijen tonen niet genoegzaam, aan de hand van concrete middelen, de werkelijkheid en de belangrijkheid aan van het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat uit de onmiddellijke toepassing van de door hen aangevochten bepalingen zou voortvloeien. Zij tonen niet aan hoe, in de hypothese waarin de bekritiseerde bepalingen « systematisch in één enkele richting » zouden worden toegepast, dit wil zeggen met het gebruik van het enkele Nederlands als taal van de procedure, zij erdoor een nadeel zouden lijden.

De verzoekende partijen voldoen niet aan de tweede voorwaarde bedoeld in artikel 20, 1°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989. Bijgevolg dient niet te worden onderzocht of de middelen aangevoerd ter staving van de vorderingen tot schorsing ernstig zijn.

B.11. De tussenkommende partijen trachten aan te tonen dat ook zij door de onmiddellijke toepassing van de bestreden bepalingen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijden.

Die beweringen dienen niet te worden onderzocht. Het risico van een persoonlijk nadeel van een tussenkommende partij is vreemd aan de voorwaarden tot schorsing.

Om die redenen,

het Hof

verwerpt de vorderingen tot schorsing.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 19 februari 1997.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

M. Melchior